

Demeter Attila

Majdnem készen...

Már majdnem készen áll
az új világ
új katedrálisa

összezavart
megcsonkított
kibelelt
szófoszlányok
hazudják szerteszt
a látszat-boldogság
műanyagízű illúzióját
s kacsintanak kajánul

minden tőled függ
— mondják —
mert te is részese vagy
a beléd sulykolt
virtuális reménynek
mely időtlenül repít
egy vég nélküli alagútba

de azért ne félj!
már majdnem
készen áll
az új világ
új katedrálisa!

a meghasonlott
megfáradt titánok
lassan fényüket veszítik
s eltűnnek
az új idők süllyesztőjében
már csak szépiában
lesznek láthatók
akár a régi hősök

és közben szüntelen
épülnek
a zombi-temetők...

2015

Metamorfózis

Ha olykor
bekerít a csend
és a homályból
óhatatlan
előbújnak a miértek
ne hibáztasd
ártatlan álmaid

hisz tudod
te mindent

mindent
megpróbáltál

ma még
minden oldalról
körülvész
az áthatolhatatlan
füst és hamu

és nagyon-nagyon
messze

az alagút vége
de hiszem
hogy egy napon
kiszikkadt tekinteted
az égre emeled
s utat törnek
benned
az időtlenség
rabul ejtett fényei

